

ЕФЕКТИВНІСТЬ У СИСТЕМІ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Розглянуто питання ефективності у системі оцінки діяльності територіальних органів Національної поліції України з позицій впливу нормативно-правового регулювання на керовані об'єкти – територіальні органи управління відповідно до адміністративно-територіального устрою, роль МВС України й апарату Національної поліції. Проаналізовано адміністративні й організаційні аспекти діяльності керівництва стосовно ефективності діяльності територіальних підрозділів Національної поліції у контексті Стратегії розвитку системи МВС України.

Ключові слова: *ефективність діяльності, Національна поліція, територіальні органи, нормативно-правове регулювання.*

Постановка проблеми. Складне та різнобічне поняття «ефективність діяльності» може розглядатися у різних аспектах. Але очевидно, що ефективність завжди виникає в процесі якісної організації та функціонування всіх видів професійної діяльності, яка стосується здійснення владних повноважень на головних адміністративно-правових напрямках. Аналіз ефективності діяльності у формуванні системи оцінки Національної поліції України (далі – НП України) з позицій соціального управління становить науковий інтерес. По-перше, територіальні органи НП України існують там, де є спільна діяльність людей і їхніх спільнот. По-друге, за допомогою наданих функцій суб'єкт управління (центральный апарат) забезпечує впорядкований вплив на учасників спільної діяльності. Потрібно зазначити, що управління спрямоване на досягнення певної управлінської мети, характеризується наявністю суб'єкта й об'єкта управління.

Процес управління реалізується за допомогою механізму правового впливу на ефективність діяльності.

Стан дослідження. Нині проблема ефективності діяльності в правоохоронній сфері є актуальною, що відображається в працях науковців і практиків: В. Авер'янова, О. Бандурки, К. Бугайчука,

В. Гузя, С. Єсімова, Д. Калаянова, М. Коваліва, М. Костицького, В. Костюка, М. Лошицького, Є. Лук'янчикова, І. Осики, В. Ортинського, О. Остапенка, М. Погорецького, А. Сердюк, В. Шамрая та ін. Водночас наукові розробки у цій галузі були підготовлені в інших соціально-економічних, політичних і правових реаліях, не розглядають проблем, які виникли у контексті реалізації правової політики держави, спрямованої на забезпечення територіальної цілісності, європейської інтеграції в умовах агресії Російської Федерації.

Метою статті є дослідження ефективності в системі оцінки діяльності територіальних органів НП України.

Виклад основних положень. Соціальне управління як особливий тип управління є впливом одних людей на інших головню за допомогою інформації з метою впорядкування соціально значущих процесів, забезпечення стійкості, розвитку соціальних систем. Цей процес динамічний, і, на думку В. Глуховея, реалізація державної політики МВС України у цьому напрямі має ґрунтуватися на науковому аналізі передового досвіду, враховувати погляди практиків, позицію громадськості. Оптимізація системи управління вимагає оцінки ефективності обраних прийомів і способів правового регулювання відносин [1, с. 125].

Вирішення завдань з оптимізації системи управління в НП України пов'язане з вибором прийомів і способів регулювання. Відповідність застосовуваних правових засобів меті управлінського впливу є основною умовою його ефективності. Відповідність обраних правових засобів меті – необхідна передумова ефективності всіх інших засобів впливу правових норм, неправильний вибір засобів унеможливило або знижує ефективність регулювання.

Правові норми – це не єдиний регулятор відносин у НП України, що виникає під час реалізації покладених завдань. Потрібно зважати на те, що ефективність є керованим параметром, нею можна й треба управляти. Управління ефективністю – багатоаспектна проблема, яка допускає використання різних підходів і концепцій. Вважаємо, що інтерес до цієї проблеми не випадковий, оскільки ефективність діяльності може визначатися не тільки якістю, актуальністю та результативністю правових норм, а й критеріями, методами, підходами, технологіями організаційно-правового порядку. Якщо в суспільстві відбувається порушення природних прав громадян, якщо в державі немає належного порядку гарантування прав особи, не гарантується можливість реалізації законних інтересів особи, то не може йтися про ефективність діяльності державного органу.

Ефективність НП України – це запорука її позитивного впливу на суспільні відносини, що виникають у процесі вирішення правових

конфліктів між сторонами, вирішення яких є в площині, визначеній Законом України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII «Про Національну поліцію».

Проблема вивчення ефективності й її оптимізації у сфері державного управління цікавить багатьох учених-юристів. Зазвичай їхні роботи стосуються ефективності та вдосконалення механізму правового регулювання. Не заперечуючи значущості та важливості отриманих висновків, ми розглянемо цю проблему з іншого боку – через призму компонентів, складових процесу управління і його організації.

Ефективна державна організація максимально відповідатиме вимогам суспільства, забезпечуватиме державність, законність і сприятиме розвитку країни, що має важливе значення в умовах агресії Російської Федерації. З погляду на дослідження І. Болокан, ефективність – результат тривалої та багаторазової дії правових норм. Ефективність правових норм визначається як співвідношення між фактичним результатом їх дії й тими соціальними цілями, для досягнення яких вони були прийняті [2, с. 123–124]. Якщо за допомогою впливу правової норми соціальна мета досягається повною мірою, то така норма є ефективною. Якщо ж соціальна мета правової норми не досягнута – вона неефективна.

На думку вчених-правознавців, ефективність у теорії права – це повнота й якість досягнення мети, що стоїть перед системою. Ефективність правових норм визначається як співвідношення між фактичним результатом їх дії і тими соціальними цілями, для досягнення яких ці норми були прийняті. У практичній діяльності ефективність слугує лише певним кількісним показником, вираженням, що відображає ступінь відповідності реальних відносин типовій мірі, яка міститься в конкретному акті.

Ефективність – завжди результат певної діяльності або максимальне наближення до необхідного результату. Як зазначає В. Завальнюк у науковій статті «Ефективність права: антропологічний та євроінтеграційний аспекти», ефективність правового регулювання є одним із найзначущіших показників у праві [3, с. 40].

Поняття ефективності діяльності НП України має суттєві відмінності залежно від того, хто її оцінює. Якщо ефективність оцінюється представниками МВС, то відповідно до Інструкції з організації та проведення перевірок службової діяльності органів (підрозділів) Національної поліції вважається, що вона досягається тоді, коли поліцейськими правильно та в повному обсязі застосовуються норми матеріального та процесуального права в адміністративній та кримінальній юрисдикції [4].

Якщо це поняття оцінюється соціологічними службами, то вони вважають, що поліцейські діють ефективно тоді, коли фактично забезпечені вимоги, зазначені в ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію»: «Рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції» [5].

У НП України під ефективністю слід розглядати ступінь застосування правових норм для досягнення основної мети – фактичного виконання нормативно-правових та інших актів. У зв'язку з цим не можна не погодитися з думкою юристів, які стверджують, що під час аналізу ефективності насамперед потрібно враховувати існування ступеневих і не ступеневих цілей, адже саме з їх досягненням може бути зіставлений результат правового впливу [6].

Прикладами ступеневих цілей у адміністративній діяльності є: підвищення рівня правильного та своєчасного виконання нормативно-правових актів, судових актів і інших органів, і посадових осіб; якість та повнота ведення банку даних, що входять до єдиної інформаційної системи, зокрема щодо адміністративно-юрисдикційних проваджень й інших завдань, передбачених нормативно-правовими актами у сфері діяльності НП України. Вказані цілі реалізуються організацією всієї системи територіальних органів і служб та їх можна досягти більшою чи меншою мірою.

Як не ступеневі цілей в адміністративній діяльності можна розглядати ті, які пов'язані з: дотриманням законності, повагою честі та гідності громадянина; відсутністю скарг у контексті Положення про порядок роботи зі зверненнями громадян і організації їх особистого прийому в системі Міністерства внутрішніх справ України та подання громадянами електронних звернень до Міністерства внутрішніх справ України; рівнем корупційних виявів [7]. Тільки здійснюючи комплексний аналіз досягнення цих цілей, можна сформулювати загальне уявлення про ефективність діяльності.

Суспільно корисна діяльність поліцейських, що здійснюється для досягнення цілей, реально є трудовою діяльністю. У Worldwide Dictionary.org (Всесвітньому словнику української мови) під поняттям «діяльність» розуміється заняття, праця, активність людини в будь-якій галузі [8].

Діяльність – це форма активної творчої взаємодії особи з соціальним середовищем, спрямована на досягнення свідомо обраної цілі. Такі цілі повинні передбачати неодмінно досягнення певного позитивного результату: підвищення продуктивності праці, зміцнення законності тощо.

Діяльність поліцейських – це «доцільна» активність, а значить «узгоджується з метою», тобто призводить до мети. Але іноді діяльність може не зумовити бажаних результатів або результат буде іншим, а мета – не досягнутою.

Діяльність у сфері адміністративної діяльності потрібно розглядати як процес (процеси) активної взаємодії поліцейських із громадськістю, під час якого реалізуються та задовольняються соціальні потреби, вирішуються завдання, визначені ст. 2 Закону України від 02 липня 2015 р. № 5890-VIII «Про Національну поліцію».

Будь-яка активність людини, якій вона надає певний сенс, є діяльністю. Водночас на рівні державного управління цілеспрямованість діяльності конкретного суб'єкта визначається не тільки завданнями та повноваженнями, що мають імперативний характер, а й нормами диспозитивного порядку, які суб'єкт соціального управління визначає самостійно для досягнення більшої ефективності. Ці норми вказують на певний варіант поведінки, але водночас передбачають незалежність об'єктів цих норм, даючи змогу їм регулювати відносини на власний розсуд. У досліджуваному питанні суттєва роль у формуванні зазначених норм належить організаційно-правовому напрямку, який визначає основні способи розвитку ефективності діяльності НП України. Використовуючи порівняльно-правовий метод, проведемо їх аналіз з урахуванням особливостей і компонентів соціального управління, акцентувавши на вдосконаленні цих інструментів управління.

Є чимало трактувань і теоретичних обґрунтувань системи управління, але, як зазначається в літературі, присвяченій адміністративному праву, виконавча влада не може бути поза системою органів державного управління.

Під управлінням у найзагальнішому сенсі В. Авер'янов розуміє цілеспрямований вплив суб'єкта управління на об'єкти управління з метою створення ефективно функціонуючої системи.

За способом здійснення – це владна діяльність. Як систему, що забезпечує успішне цілісне функціонування, збереження та розвиток організації, розглядає управління О. Бандурка. Загальна думка авторів «Управління в органах виконавчої влади України» (В. Ортинський, З. Кісіль, М. Ковалів [9]) зводиться до комплексу цілеспрямованого впливу на керований суб'єкт за низкою напрямів. Водночас система управління у контексті організаційно-штатної структури НП України, її складові є недостатньо вивченими. Класична схема системи управління охоплює дві підсистеми: керуючу та керовану. Основними компонентами в їх взаємодії є прийняті рішення, процес виконання та здійснення контролю.

Така побудова системи дає змогу зробити висновок, що управлінське рішення є не тільки невід'ємною та найважливішою органічною частиною процесу управління, а й головним засобом досягнення цілей. Під системою управління НП України слід розуміти владний, цілеспрямований, організуючий і регулюючий вплив на територіальні органи з метою ефективності їх діяльності, її збереження або перетворення в інтересах суспільства.

Ця взаємодія є процесом здійснення відносин між двома і більше сторонами, в якій керуючою підсистемою завжди є центральний апарат НП України. Він – суб'єкт прийняття рішень, обов'язкових для виконання територіальними органами НП України, які входять у керувану підсистему як об'єкти. Об'єктом впливу такого управління є поліцейські, державні службовці, інші працівники конкретного державного органу.

Від рівня взаємодії цих двох підсистем безпосередньо залежить ефективність діяльності. Їх обов'язковим і основним елементом є безперервний процес виконання та контролю. Оцінка виконання рішення здійснюється на підставі аналізу інформації, наданої об'єктом управління, про виконане рішення, що є відображенням контролю як однієї з стадій процесу управління. Це відображено в Порядку взаємодії Міністерства внутрішніх справ України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України [10].

До керуючої підсистеми НП України, на нашу думку, входять три суб'єкти. Першим суб'єктом є керівництво НП України, начальники управлінь і працівники центрального апарату.

За час існування НП України проведена значна робота з підвищення на законодавчому рівні ефективності її діяльності. Цьому сприяли доповнення, внесені 10 законодавчими актами в чинний Закон України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII «Про Національну поліцію» в період із 2015 року по листопад 2017 року. Проте в умовах активних перетворень у соціально-економічній сфері держави, підвищення правової активності громадян і виникнення офіційних веб-порталів органів поліції стають актуальними питання оцінки громадянами якості послуг, що надаються НП України.

Назріла необхідність підготувати та направити до МВС України проект відомчого акта про впровадження в систему НП України оцінки критеріїв ефективності та показників діяльності окремих категорій працівників, зокрема керівного складу, які характеризують певні напрями, пов'язані з наданням адміністративних послуг або прийняттям ними значущих адміністративних рішень у сфері адміністративної дія-

льності. Адміністративна діяльність як відображення норм публічного права постійно розвивається.

Зважаючи на це, закономірним є постійне внесення доповнень і змін до норм, які повинні підвищити ефективність діяльності поліцейських (прийнято 10 змін до Закону України «Про Національну поліцію» та зміни у Положення про Національну поліцію, що розширюють юридичний інструментарій поліцейських процесуальні дії у сфері адміністративної діяльності).

Другий суб'єкт підсистеми – керівники управлінь територіальних органів адміністративно-територіальних утворень НП України (АР Крим, міста Київ, Севастополь, 25 областей) їх заступники. Організаційно-управлінська діяльність цієї категорії керівників розглядається в НП України як одна зі складових впливу на ефективність у системі оцінки територіальних органів, однак у структурі апарату НП України та в основних завданнях департаментів і управлінь цей напрям прямо не вказано.

Робота керівників територіальних органів і їх заступників повинна аналізуватися під час оцінки ефективності діяльності. Основним завданням територіального органу НП України є управління відділами. Від розуміння цього завдання керівником залежить формування апарату управління, ефективність і законність його функціонування, можливість реалізації громадянами багатьох прав.

Третій суб'єкт підсистеми управління становлять начальники територіальних органів обласного та районного рівня – відділів і їх заступники. Необхідно підвищувати роль цієї категорії керівників у виконанні вимог Закону України «Про Національну поліцію» стосовно організації роботи ввірених підрозділів. Нині ця категорія посадових осіб не володіє в повному обсязі сукупністю принципів, методів, засобів і форм управління, характерних менеджменту.

Основні причини – недостатнє знання вимог керівних документів НП України й основ управлінського процесу, відсутність досвіду управлінської діяльності та недостатнє використання в організації роботи функції делегування повноважень. Це виявляється у відсутності комплексного застосування організаційно-розпорядчих повноважень, передбачених нормативно-правовими актами МВС України та відомчими документами НП України, реалізованих за допомогою видання наказів і доручень начальника відділу.

Найзначущішими з них у організації ефективної діяльності є накази «Про розподіл обов'язків між начальником відділу, його заступником (заступниками) і їх взаємозамінності» та «Про закріплення зон обслуговування (предметів виконання)». Ці організаційно-розпорядчі документи розраховані на тривалу перспективу та розробляються після

затвердження структури й штатного розкладу відділу з урахуванням предметно-зонального принципу. Індивідуальне закріплення виконавців за зонами здійснюється окремими нормативними документами начальника відділу. Доцільно закріпити його відомчим актом НП України з покладанням контролю за виконанням на керівників, віднесених до другого суб'єкта розглянутої підсистеми управління.

Їх діяльність суворо регламентована у межах адміністративної діяльності та зводиться до комплексу організаційних процедур, що охоплюють проведення підготовчих, основних і заключних заходів. Кількість таких процедур може становити від однієї до декількох сотень (під час проведення комплексу заходів).

Є чимало складових ефективності адміністративної діяльності. Доцільно для позитивного вирішення питань, пов'язаних із підвищенням статусу поліцейських в адміністративній діяльності, ввести мораторій на внесення доповнень і змін до інструментарію адміністративної юрисдикції, за винятком норм, які оптимізують діяльність поліцейських і зобов'язують громадян дотримуватися вимог законодавства. Серед найважливіших чинників, що перешкоджають результативній роботі поліцейських, поряд зі збільшенням обсягу роботи слід розглядати відсутність залежності оплати праці від фактичних результатів, невисокий професійний рівень працівників і понаднормові навантаження.

Ці чинники не дають змоги підвищити рівень ефективності адміністративної діяльності з одночасним зниженням кількості проваджень у справах про адміністративні правопорушення. Динаміка цього процесу протягом поточного року має тенденцію до зростання. Тому очевидна необхідність підвищення значущості оцінки роботи з цими документами.

МВС України розробляє проекти показників діяльності самостійно, узгоджуючи їх за необхідності з відповідними центральними органами виконавчої влади, і несе відповідальність за їх реалізацію. Організаційне та методичне забезпечення, координація роботи покладається на МВС України (у контексті Інструкції з організації контролю за виконанням документів у Національній поліції України [11]).

Раніше до реформування МВС України здійснювало аналіз окремих напрямів адміністративної діяльності підрозділів, що входять до його структури, і виконувало роль статистичного спостерігача за досягненням обраних цілей. Тоді керуючі цілі були спрямовані на захист інтересів держави та вирішення проблем, що виникли в 90-ті роки ХХ ст. Потрібно зазначити, що конкретних управлінських цілей, орієнтованих на оцінку ефективності діяльності територіальних органів, не було.

Очевидно, що система управління НП України створена на всій території та поширюється повсюдно. За допомогою наданих функцій суб'єкт управління (центральний апарат НП України) забезпечує впорядкований і цілеспрямований вплив на учасників спільної діяльності (територіальні органи НП України). Це досягається насамперед прийняттям правових актів управління, які становлять найважливішу правову форму реалізації управлінських дій з досягнення цілей і вирішення завдань публічного управління.

За час існування НП України тільки її центральним апаратом як суб'єктом управління розроблено та направлено в територіальні органи низку індивідуальних правових актів (накази, доручення) з основної діяльності, за допомогою яких суб'єкт управління (центральний апарат) забезпечує впорядкований вплив на учасників спільної діяльності. З них понад 60% пов'язані з адміністративним регулюванням і спрямовані на вдосконалення ефективності діяльності.

Необхідність системного аналізу ефективності діяльності НП України визначено Положенням про інформаційно-телекомунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України» [12]. Особливості адміністративно-правового регулювання інформаційно-аналітичної діяльності зумовлені специфікою ролі НП України у сфері державного управління, технічною оснащеністю, рівнем знань і умінь співробітників стосовно використання сучасних технічних засобів [13, с. 193].

Інструкція з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) НП України визначала цілі й основні напрями діяльності: інформування про події, які мають важливе значення в соціально-економічному розвитку, що зумовлюють великий суспільний резонанс, а також щодо органів державної влади й інших державних структур; стан законності під час забезпечення службової діяльності, характер розглянутих скарг на дії (бездіяльність) поліцейських [14].

Нині формування та використання статистичної інформації підвідомчими підрозділами НП України визначено Наказом МВС України від 21.01.2016 № 39 «Про затвердження Типового положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування головних управлінь Національної поліції України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві», зокрема у сфері адміністративної діяльності.

Організація роботи з досягнення обраних цілей стала обов'язковою для всіх об'єктів управління. НП України, на відміну від попередньої структури, перестає бути суб'єктом бюджетного планування стосовно поповнення дохідної частини бюджету за рахунок

стягнення штрафів як одного з інструментів визначення ефективності діяльності.

Включення НП України в Стратегію національної безпеки України виявилось своєчасним і дало змогу розпочати вирішення двох головних завдань – створення інформаційно-телекомунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України» та формування нових структур як найзначущіших напрямів підвищення ефективності роботи, що передбачено Стратегією розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року [15].

Основним завданням НП України, за Стратегією, є формування ефективної системи захисту прав і свобод людини та громадянина, підвищення відкритості й доступності системи. З цією метою передбачені державні капітальні вкладення на продовження інформатизації та будівництво, реконструкцію чи придбання поліцейських офісів територіальних органів НП України.

Отже, в широкому розумінні поняття «ефективність» є основним у системі оцінки діяльності НП України, а у вузькому – виявом організаційних і правових регуляторів з конкретного напрямку. В зазначеному контексті такий підхід збігається з поглядами І. Охріменка (Національна академія внутрішніх справ), який стверджує, що потрібне теоретико-правове переосмислення й практичне впровадження комплексного підходу до оцінювання ефективності діяльності органів і підрозділів поліції України [16, с. 143].

Ефективність діяльності НП України – адекватне відображення застосування центральним апаратом МВС України, що є суб'єктом управління, наданих йому владних повноважень і заходів адміністративного та правового впливу. Ефективність діяльності НП України є наслідком впливу центрального апарату на процеси, що відбуваються в територіальних органах. У зміст цих процесів входять передбачення, прогнозування, планування, прийняття необхідного рішення, мобілізація й організація для його здійснення сил і ресурсів, контроль за його виконанням й інші дії, які характеризують виконавчу владу. Поряд із цими функціями в осмисленні поняття «ефективність» як основного в системі оцінки діяльності територіальних органів потрібно враховувати і ступінь реалізації ними управлінських повноважень, пов'язаних із обліком, інформаційним забезпеченням і мотивацією, спрямованих на досягнення цілей.

Доцільно зауважити на погляди стосовно проблеми ефективності Інспекції з охорони праці поліції і пожежно-рятувальних служб Великої Британії, яка оцінює ефективність поліцейської діяльності. У статті «Поліцейські сили повинні продовжувати змінюватися»

(09 листопада 2017 р.) зазначено: поліцейські сили зазвичай продовжують добре управляти своїми ресурсами. Проте більшість поліцейських сил повинні бути набагато амбітнішими у своїх планах стосовно зміни способу надання поліцейських послуг у майбутньому та пришвидшення цих планів, насамперед у разі поліпшення їх послуг, що надаються цифровими засобами [17].

Висновки. Проблема ефективності – одна з найбільш полемічних і дискусійних у юридичній науці. Під час дослідження категорії ефективності діяльності поліції важливу роль відіграє розуміння її мети й як наслідок – функціонального призначення в юридичній науці. Ефективність діяльності НП України – це складна оцінна категорія, за допомогою якої в динаміці визначається рівень реалізації та досягнення встановлених цілей, позначених критеріями та виражених у показниках. Завдання керівника територіального органу НП України, зацікавленого в підвищенні ефективності діяльності, полягає в тому, щоб вибрати підхід, який найбільшою мірою відповідає умовам його організації, й органічно ввести його в загальну систему управління. Найбільш досконалий і виправданий підхід – це управління результатами на основі критеріїв ефективності.

1. Глуховеря В. Окремі питання подальшого розвитку системи МВС України у світлі проведення реформування правоохоронної сфери держави / В. Глуховеря // Підприємництво, господарство і право. – 2017. – № 1. – С. 124–127.

2. Болочан І. В. Напрями підвищення реалізації адміністративно-правових норм / І. В. Болочан // Право і суспільство. – 2017. – № 4. – С. 122–130.

3. Завальнюк В. В. Ефективність права: антропологічний та євроінтеграційний аспекти / В. В. Завальнюк // LEX PORTUS. – 2017. – № 1 (3). – С. 39–48.

4. Про затвердження Інструкції з організації та проведення перевірок службової діяльності органів (підрозділів) Національної поліції: Наказ МВС України від 30.01.2017 № 67 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0304-17>

5. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.

6. Система оцінки ефективності роботи національної поліції / Н. Куба, Р. Тополевський // Інформаційний портал Харківської правозахисної групи. – 15.02.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khp.org/index.php?id=1455530110>

7. Про внесення змін до наказу Міністерства внутрішніх справ України від 10 жовтня 2004 року № 1177: Наказ МВС України від 17.10.2016 № 1087 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1436-16/paran2#n104>

8. WorldwideDictionary.org (Всесвітній словник української мови) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.worldwidictionary.org/%D0%B4%D1%96%D1%8F%D0%B%D1%8C%D0%BD%D1%96%D1%D1%82%D1%8C>

9. Управління в органах виконавчої влади України: навч. посібник / В. Л. Ортинський, З. Р. Кісіль, М. В. Ковалів. – Львів: ЛьвДУВС, 2008. – 296 с.

10. Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства внутрішніх справ України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України: Наказ МВС України від 25.11.2016 № 1250 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1682-16>

11. Про затвердження Інструкції з організації контролю за виконанням документів у Національній поліції України: Наказ МВС України від 13.06.2016 № 503 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0944-16>

12. Про затвердження Положення про інформаційно-телекомунікаційну систему «Інформаційний портал Національної поліції України: Наказ МВС України від 03.08.2017 № 676 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1059-17>

13. Єсімов С. С. Інформаційно-аналітична діяльність МВС України як об'єкт правового регулювання / С. С. Єсімов // Науковий вісник Львівського державного ун-ту внутрішніх справ. – 2017. – № 1. – С. 184–195.

14. Про затвердження Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України: Наказ МВС України від 23.05.2017 № 440 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0750-17>

15. Стратегія розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року // Сайт МВС України 12.11.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm

16. Охріменко І. Оцінка ефективності діяльності органів і підрозділів Національної поліції України: погляд на проблему / І. Охріменко // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 1. – С. 139–144.

17. «Significantly stressed». Police forces need to continue to change. PEEL: police efficiency 2017 – force press releases. 9 November 2017 // British HM Inspectorate of Constabulary [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justiceinspectorates.gov.uk/hmic>

Середа В. В. Эффективность в системе оценки деятельности территориальных органов Национальной полиции

Рассматриваются вопросы эффективности в системе оценки деятельности территориальных органов Национальной полиции Украины с позиции влияния нормативно-правового регулирования на управляемые объекты – территориальные органы управления в соответствии с административно-территориальным устройством, роль МВД Украины и аппарата Национальной полиции.

Анализируются административные и организационные аспекты деятельности руководства касательно эффективности деятельности террито-

риальных подразделений Национальной полиции в контексте Стратегии развития системы МВД Украины.

Ключевые слова: эффективность деятельности, Национальная полиция, территориальные органы, нормативно-правовое регулирование.

Sereda V. V. Efficiency in the system of evaluation of the activities of the territorial units of the National Police

The article concerns the issues of the effectiveness in the system of estimation of the National Police of Ukraine territorial bodies activity on the position of the influence of normative-legal regulation on operative facilities – territorial bodies of administration according to administrative-territorial division, the importance of the Ministry of Internal Affairs and National Police Apparatus.

The administrative and organizing aspects of the activity of the administration concerning effectiveness of the activity of territorial units of National Police in the context of the Strategy of the development of the system of Minister of Internal Affairs are analyzed in the paper.

The effectiveness of the National Police of Ukraine activity is the adequate reflection of the application by the central apparatus of MIA of Ukraine, that are the subject of administration, having powers and measures of administrative and legal influence. The effectiveness of the activity of National Police of Ukraine is the consequence of the central apparatus impact on the process taking part in the territorial bodies. This process involves prediction, prognostication, planning, making the necessary decisions, mobilization and arrangement for its fulfillment powers and resources, control of its fulfillment and many others actions, that characterized the executive power.

The effectiveness of the activity of the National Police of Ukraine is complicated estimation category, with the help of which the level of realization and achievements of the goals, mentioned by criterias and reflected in indicators. The task of the chief of the territorial body of National Police, interested in improvement of the effectiveness of its activity is to choose the best method, that will suit the conditions of his establishment and naturally involve it into the general administrative system. The perfect and effective approach, according to the paper, it's the arranging of the results on the basis of effectiveness of criteria.

Key words: effectiveness of the activity, National Police, territorial bodies, normative-legal regulation.

Стаття надійшла 13 листопада 2017 р.